

یادداشت

افق آینده

نقدی بر سند چشم‌انداز ۲۰ساله

محمد مهدی اشرفیان رهقی

مدرس دانشگاه و پژوهشگر اقتصاد سیاسی

از خصیصه‌های حکمرانی خوب، ترسیم چشم‌اندازی کلان و ایدئال‌گرایانه بر روی سازه‌ای منسجم و واقع‌گرایانه است؛ چشم‌اندازی که قادر باشد حکمرانی خوب را تسهیل و تحقق آن را الزام‌آور کند. صاحب‌نظران معتقدند ایران با پیروی از خصیصه‌های حکمرانی خوب، ظرفیت تبدیل‌شدن به قدرت منطقه‌ای را دارد، اما نیازمند وجود یک راهبرد کلان ملی، اصلاحات ساختاری و مدیریتی کارآمدتر است. از بین مؤلفه‌های اشاره‌شده، وجود راهبردی مشخص و ترسیم چشم‌اندازی روشن، به سبب وجه زیرساختی مرتبط با حکمرانی خوب، حائز اهمیت است.

به اعتقاد کارشناسان، وجود یک راهبرد کلان، منسجم و یکپارچه در سطح ملی که بتواند فارغ از جهت‌گیری‌های سیاسی و تغییرات مدیریتی، کشور را

در مسیری مشخص و از پیش تعیین‌شده، هدایت و راهبری کند، یک الزام اساسی و یک نیاز ملی است که در سند چشم‌انداز ۲۰ساله کشور تبلور

یافت. سندی که در سال جاری در نقطه پایانی خود قرار دارد و باید مهبای انتشار نسخه دوم آن باشیم.

در سال ۱۳۷۸ در دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام بحثی با عنوان «افق آینده» شکل گرفت که بعدتر سرآغازی برای نگارش سند چشم‌انداز ۲۰ساله کشور شد. سندی که در سال ۱۳۸۴ به همت مجمع تشخیص مصلحت نظام و با تأیید مقام معظم رهبری، در زمینه‌های مختلف فرهنگی، علمی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی و در قالب چهار برنامه توسعه پنج‌ساله ترسیم و ابلاغ شد. سندی مبتنی بر مدل‌های توسعه راهبردی و در چارچوب شاخص‌های کلان اقتصادی، علمی، فناوری و اجتماعی که ایران را در پایان سال ۱۴۰۴ به کشوری توسعه‌یافته و برخوردار از دانش پیشرفته و در جایگاه‌اول اقتصاد، علمی و فناوری منطقه آسیای جنوب غربی ترسیم می‌کرد.

از همان ابتدا اماواگرایی بر سندن وارد می‌شد و بسیاری از کارشناسان از بُعد تئوری و از باب کارکردی، ایرادات اساسی‌ای بر آن وارد دانستند، اما در نهایت به‌عنوان اولین سند چشم‌انداز ۲۰ساله کشور ابلاغ شد و پیاده‌سازی آن در دستور کار قرار گرفت. این سند به‌عنوان بالاترین سند راهبردی توسعه کشور، باید مبنای تدوین سایر سیاست‌ها و برنامه‌ها، ازجمله برنامه‌های توسعه پنج‌ساله، برنامه‌های عملیاتی و سیاست‌گذاری قوای سه‌گانه و زیرمجموعه‌های آنها قرار می‌گرفت تا در نهایت ضمن نظم‌بخشی و انسجام‌دهی برنامه‌ای، ایران را به کشوری توسعه‌یافته، متعالی و برخوردار بدل کند.

با گذشت ۲۰ سال از ابلاغ سند و در نقطه پایانی آن، باید میزان تحقق اهداف ترسیم‌شده واکاوی شود تا هم قابلیت راهبری و پیاده‌سازی آن به‌عنوان یک سند بالادستی تحلیل و هم سهم نهادها و دستگاه‌های مرتبط با انحرافات عملکردی مشخص شود. ضمن اینکه توان و صلاحیت مجمع در تعیین اهداف کلان و تدوین چشم‌انداز ملی نیز در بوته نقد و بررسی جدی قرار گیرد. در سند چشم‌انداز ۲۰ساله، آرمان اصلی عبارت است از دستیابی جمهوری اسلامی ایران به جایگاه اول اقتصادی، علمی و فناوری در سطح منطقه با هویت اسلامی و انقلابی، الهام‌بخشی در جهان اسلام و تعامل سازنده و مؤثر در روابط بین‌الملل.

در محور نخست، تبدیل‌شدن ایران به اقتصاد برتر منطقه غرب آسیا از طریق رشد پرشتاب و مستمر اقتصادی، ارتقای نسبی سطح درآمد سرانه و رسیدن به اشتغال کامل مورد تأکید بود. اهدافی که نفع‌تها محقق نشد، بلکه در برخی شاخص‌ها نسبت به گذشته نیز تنزل یافت. تأثیر تحریم‌ها، سیاست‌های پولی و مالی انقباضی، مدیریت دستوری بازار و عدم یکپارچگی در راهبری برنامه‌های اقتصادی، کاستی‌های مدیریتی و نبود شفافیت و ضابطه‌مندی در اجرا از دلایل اصلی این شکست است. هرچند به‌رغم کسب نتایج ضعیف در این بخش، ایران در کنار عربستان و ترکیه هنوز نیز در زمره سه قدرت اول منطقه است و این ناکامی را باید از منظر رشد نسبی ضعیف یا ضعف نسبی در رشد تحلیل کرد.

در بخش دوم، قرارگرفتن ایران در رتبه نخست علمی و فناوری منطقه، اولویت‌گذاری و اقدامات در مسیر تحقق آن در دستور کار قرار گرفت. آنچه در این محور مشهود بود، تعیین اهداف سطحی، شاخص‌گذاری نادرست و کمی‌گرایی صرف در مقوله تولید علم بود که در عمل توسعه نامتوازن حوزه‌های علم و فناوری را رقم زد تا عمده دستاوردها به حوزه‌های دفاعی، هسته‌ای و نانو محدود شود که البته در آن ایران نه به‌عنوان یک قدرت منطقه‌ای بلکه به‌عنوان یک بازیگر اصلی در عرصه جهانی معرفی می‌شد.

اهداف اجتماعی و محیط‌زیستی نیز در نهایت تبدیل به انباشتی از اهداف معطل‌مانده شد و عدم هماهنگی‌های داخلی و ضعف ساختارهای مدیریتی، عملاً مانع از کسب نتایج مثبت در آن شدند. در مجموع، سند چشم‌انداز ۲۰ساله در حوزه علمی و فناوری‌های دفاعی موفق، اما در اقتصاد و توسعه اجتماعی ناموفق بود و سوءمدیریت داخلی عامل اصلی این شکست بود.

تحریم‌های بین‌المللی و تنش‌های ژئوپلیتیکی، نبود ثبات در سیاست‌گذاری اقتصادی، وابستگی به درآمد‌های نفتی و عدم تنوع‌بخشی به اقتصاد، فرار سرمایه و سرمایه‌گذاری ناکافی در بخش خصوصی، افزایش نابرابری و کاهش اعتماد عمومی به برنامه‌های توسعه، مهاجرت نخبگان به دلیل نبود فرصت‌های شغلی مناسب، عدم پایبندی به نظام برنامه‌ریزی در عمل و ضعف اساسی در نظام اداری کشور از دیگر عوامل مؤثر بر این شکست است.

این در حالی است که به واسطه برخورداری از جمعیت جوان و نیروی انسانی تحصیل‌کرده و موقعیت ژئوپلیتیکی و منابع طبیعی غنی کشور، پتانسیل موفقیت بالا قلمداد می‌شد. اینک که سند ۲۰ساله پایان پذیرفته و سند دوم در دستور کار است، ضروری است تدوین سند جدید از طریق تشکیل کمیته بازنگری متشکل از اقتصاددانان، استادان دانشگاه و نمایندگان بخش خصوصی و با تمرکز بر اقتصاد دیجیتال، انرژی‌های پاک و اشتغال جوانان با رویکرد واقع‌بینانه، کاهش اهداف آرمانی و افزایش قابلیت اجرا، تقویت نهادهای نظارتی برای جلوگیری از فساد و بهبود شفافیت، کاهش وابستگی به نفت از طریق توسعه صنایع دانش‌بنیان، مذاکرات هوشمندانه برای رفع تحریم‌ها و جذب سرمایه‌گذاری خارجی، سیاست‌های بازتوزیع ثروت برای کاهش فقر و برنامه‌ریزی برای بحران آب و آلودگی هوا با فناوری‌های نوین در دستور کار قرار گیرد.

درحالی‌که کشورهای خاورمیانه در اقتصاد دیجیتال رکورد می‌زنند، ایران هر سال عقب‌تر می‌رود

سقوط آزاد

۸۰ از میان ۱۱۰ کشور را به خود اختصاص داده، برآورد سهم اقتصاد دیجیتال ایران از جی‌دی‌پی را حدود سه درصد اعلام کرده است. در این گزارش هم تأکید شده که با وجود پوشش مناسب اینترنتی به‌ویژه در موبایل و ضریب نفوذ در حدود ۷۵ درصد، اما محدودیت‌ها روی پهنای باند بین‌المللی و فیلترینگ در کنار مقررات سخت‌گیرانه باعث شده رشد اقتصاد دیجیتال در ایران کند باشد. اگرچه در این گزارش تأیید شده از دیگر عوامل ایجاد مانع در توسعه اقتصاد دیجیتال به تحریم‌ها و نبود سرمایه‌گذاری خارجی فعال در این حوزه بازمی‌گردد. احسان چیت‌ساز، معاون سیاست‌گذاری فساوا و اقتصاد دیجیتال وزارت ارتباطات، هم آخر هفته گذشته با حضور در صداوسیما با اعلام وضعیت نه‌چندان مناسب سهم اقتصاد دیجیتال ایران در تولید ناخالص ملی، عامل اصلی این کاهش را سیاست‌های نادرست سرمایه‌گذاری و نرخ‌گذاری دستوری در هسته اقتصاد دیجیتال عنوان کرد. او با بازگ کردن مثالی در این زمینه توضیح داد: «برای مثال ارزش اپراتور همراه اول در سال ۱۳۹۱ نزدیک ۲۰ میلیارد دلار بود، اما امروز کمتر از ۵۰۰ میلیون دلار ارزیابی می‌شود، یعنی به یک چهل‌م ارزش اولیه رسیده است. این نشان می‌دهد که بخش خصوصی انگیزه لازم برای سرمایه‌گذاری در این حوزه را ندارد». او همچنین تأکید کرد که مداخلات دولت در حوزه‌های رقابتی، همراه با نبود تنظیمات رقابتی و قوانین ضد انحصار، باعث شده سرمایه‌ها از این بخش خارج شوند. به گفته او، درحال‌حاضر برای ایجاد مجدد همان اپراتور ارتباطی، حداقل ۱۲ تا ۱۳ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری نیاز است، درحالی‌که ارزش آن در بازار بورس بسیار پایین‌تر است. به باور چیت‌ساز: «نبود رقابت کافی و اعمال نرخ‌گذاری دستوری در بخش‌های اقتصادی که نیازمند رقابت طبیعی هستند، بهره‌وری اقتصاد دیجیتال را کاهش داده و مانع جذب سرمایه‌های بخش خصوصی شده است».

در دنیا چه می‌گذرد؛ اروپا و آمریکا؛ بازار بالغ و رشد حساب‌شده
در دنیا سهم اقتصاد دیجیتال در تولید ناخالصی ملی کشورها، بسیار متفاوت‌تر از آنچه در ایران رقم می‌خورد، پیش می‌رود. در سوی غربی نقشه، آمریکا همچنان یکی از بزرگ‌ترین اقتصادهای دیجیتال دنیاست. سهم ۱۲.۸ درصدی این حوزه از جی‌دی‌پی به معنای بازاری ۳.۲ تریلیون‌دلاری است. غول‌های فناوری سیلیکون‌ولی، از آمازون تا مایکروسافت، نه‌تنها محصول می‌سازند، بلکه زیرساختی را می‌چینند که میلیون‌ها کسب‌وکار روی آن سوار می‌شوند. سیاست‌های آزاد، سرمایه‌گذاری جسورانه و قدرت بی‌رقیب نوآوری، موتور محرکه این رشد بوده‌اند. اروپا اما با شوک دیجیتال متفاوتی روبه‌روست. اتحادیه اروپا با میانگین ۱۰.۵ درصد سهم از جی‌دی‌پی و ارزش حدود ۱.۹ تریلیون دلار، در حال ساخت بازار واحد دیجیتال است؛ پروژه‌ای که می‌خواهد مرزهای اقتصادی کشورها را حذف کند و داده‌ها را مانند کالا آزادانه جابه‌جا کند. مزیت اروپا، کیفیت بالای خدمات و قوانین محافظتی مانند جی‌دی‌پی‌آر است، اما همین مقررات گاهی ترمز رشد سریع می‌شوند. پیش‌بینی شده رشد در این زمینه تا ۲۰۳۰ به ۱۲، ۱۳ درصد خواهد رسید؛ یعنی کمتر از آسیا اما با ثبات.

آسیا؛ سرعتی که غرب را جا گذاشت

در میانه نقشه، آسیا بر مدار سرعت حرکت می‌کند. طبق گزارش‌های بین‌المللی غول شرقی، ۴۴.۸درصدی از تولید ناخالص داخلی‌اش را از اقتصاد دیجیتال به دست می‌آورد، یعنی ارزشی بیش از هفت تریلیون دلار. دولت چین با

برنامه‌های پنج‌ساله، اینترنت پرسرعت و ایجاد دسترسی گسترده به ۵G تکنولوژی را مانند آب و برق به همه جا رسانده، و غول‌هایی مانند Alibaba و Tencent اقتصاد پلتفرمی را به یک سبک زندگی بدل کرده‌اند. پیش‌بینی‌ها می‌گویند که تا ۲۰۳۰، سهم چین از اقتصاد دیجیتال به ۵۵ درصد خواهد رسید؛ یعنی نزدیک به ۱۰ تریلیون دلار. هند داستان دیگری دارد؛ کشوری که با پروژه Digital India، اینترنت موبایل را به دست میلیون‌ها نفر رساند و پرداخت‌های دیجیتال (UPI) را همه‌گیر کرد. با رشد دورقمی سالانه، پیش‌بینی می‌شود که سهم ۲۰ درصد امروز اقتصاد دیجیتال در جی‌دی‌پی هند تا ۲۰۳۰ به بیش از ۳۳ تا ۳۵ درصد برسد. کارشناسان اقتصادی می‌گویند شاید هند امروز ۰.۵۷ تریلیون دلار اقتصاد دیجیتال داشته باشد، اما مسیرش روشن است: تبدیل‌شدن به یکی از سه اقتصاد دیجیتال بزرگ جهان. در آن سوی دیگر آسیا ژاپن و کره جنوبی، هر دو با سهم حدود ۱۲ و ۱۹.۵ درصدی، روی آینده‌ای با رباتیک‌های شگفت‌انگیز و پیشرفته، ۶G، و صادرات خدمات (Telecommunication and Information TIC Communication) سرمایه‌گذاری می‌کنند.

خاورمیانه؛ میان ش‌ن‌های داغ، جرقه‌های هوشمند

وقتی به خاورمیانه نگاه می‌کنیم، دو نام بیشتر از همه تکرار می‌شود: عربستان و امارات. عربستان با پروژه‌های عظیم مانند NEOM، به دنبال خلق یک اقتصاد بدون نفت است. سرمایه‌گذاری دولتی سنگین، سهم ۱۲ درصدی امروز را تا ۲۰۳۰ به ۲۲ درصد خواهد رساند. امارات مسیر سریع‌تری را می‌رود. با پروژه Smart Dubai و جذب مراکز داده جهانی، از ۱۲.۵ درصد در ۲۰۲۰ تا ۲۵ درصد در ۲۰۳۰ رشد خواهد کرد. قوانین کاربرپسند برای فین‌تک و حمایت از استارت‌آپ‌ها، این کشور کوچک در بازیگری بزرگ در اقتصاد دیجیتال تبدیل کرده است. آن سوی دیگر ترکیه، اگرچه با سهم ۷.۵ درصد امروز در دسته متوسط‌ها قرار می‌گیرد، اما صادرات خدمات آی‌سی‌تی را هدف قرار داده و پیشی‌بینی می‌شود تا ۲۰۳۰ بتواند این سهم را به ۱۵ درصد برساند.

چه چیزی این کشورها را جلو می‌برد؟

براساس داده‌ها و گزارش‌های بین‌المللی مانند WEF، OECD، IMF و UNCTAD، فرمول موفقیت تقریباً مشخص است:

زیرساخت پرسرعت و گسترده؛ هرجا فیبر، ۵G یا دیتاستر باشد، رشد فوری دیده می‌شود.
سیاست‌های باز و مشوق‌های سرمایه‌گذاری؛ از Sandbox قانونی امارات تا آزادسازی تجارت دیجیتال در هند.
نیروی کار توانمند و آموزش دیجیتال؛ برنامه‌های آموزشی ملی در کره جنوبی، هند و چین.

سرمایه‌گذاری خصوصی و جسورانه؛ وی‌سی فعال در آمریکا، چین، و حتی حالا در عربستان.
کشورهای جدید؛ این چهار مؤلفه را هم‌زمان اجرا کرده‌اند، امروز در صدر جدول ایستاده‌اند.

گزارش‌های بین‌المللی نشان می‌دهد که تا سال ۲۰۳۰، سهم اقتصاد دیجیتال از جی‌دی‌بی جهانی از ۱۵.۵ درصد امروز به حدود ۲۰ درصد خواهد رسید. اما این فقط آمار نیست؛ این تغییر نحوه کار، تجارت و حتی زندگی افراد را عوض خواهد کرد. برنده‌ها آن کشورهایی خواهند بود که امروز، مانند چین و هند، به جای تردید، سرعت را انتخاب کرده‌اند و بازنده‌ها کسانی هستند که هنوز اقتصاد دیجیتال را یک «بخش فرعی» می‌بینند.

چند دامنه فارسی به ثبت رسیده است؟

پژوهشگاه همچنین آماری دقیق از دامنه‌های ایرانی را به دست می‌دهد. مرکز ثبت دامنه کشوری ایران زیرمجموعه پژوهشگاه دانش‌های بنیادی است و وظیفه ثبت دامنه‌ها در ایران را برعهده دارد.

شاید گستره دامنه‌های سطح بالایی مانند Com. Net. Org و Info که در سراسر وب وجود دارند و زمینه درخواست برای این دامنه‌ها در تمامی کشورها باز است، بسیار گسترده باشد که برآورد آماری دقیق از آنها کمی مشکل شود، اما مرکز ثبت دامنه آمار آخرین دامنه‌های ثبت‌شده را به دست می‌دهد.

بر اساس آخرین آمار اعلام‌شده در مرکز ثبت دامنه کشوری، ایران دو دامنه ir و co.ir هم‌اند گذشته بیشترین ثبت را به خود اختصاص داده است؛ به گونه‌ای که تاکنون به ترتیب یک میلیون و ۱۵۷ و ۴۴۲ ثبت شده است. همچنین دامنه‌هایی که بیشتر از ۱۰۰۰ مورد ثبت‌شده دارند، دامنه ایران با ۱۳۹۷ مورد و دامنه ac.ir با ۱۰۵۹ دامنه فعال هستند. البته دامنه‌های دیگری وجود دارند که کمتر از ۱۰۰۰ مورد به نام آنها ثبت شده است که می‌توان به دامنه id.ir با ۷۴۴ مورد، دامنه org.ir با ۳۳ مورد، sch.ir با ۱۹۷ مورد و دامنه gov.ir با ۱۶۶ مورد اشاره کرد. کمترین دامنه ثبت‌شده نیز متعلق به دامنه net.ir با ۲۸ دامنه فعال است و در مجموع تاکنون یک میلیون و ۸۰۸ هزار و ۴۳۵ دامنه ثبت شده‌اند.

کتابخانه

کودکان و خانواده‌ها در عصر دیجیتال

با گسترش روزافزون فناوری‌های دیجیتال و حضور گسترده رسانه‌ها در زندگی روزمره، پرسش‌هایی مهم درباره تأثیر این ابزارها بر کودکان و خانواده‌ها شکل گرفته است. کتاب «کودکان و خانواده‌ها در عصر دیجیتال» نوشته الیزابت گی، لوری تکیوچی و ال‌آن وارتلا، با نگاهی متفاوت و عمیق به بررسی این موضوع می‌پردازد. این کتاب به‌جای تمرکز صرف بر فناوری یا کودکان، تعامل پیچیده میان رسانه‌های دیجیتال و خانواده‌ها را در کانون توجه قرار داده و تأثیرات این ابزارها بر یادگیری، ارتباطات و سبک زندگی خانواده‌ها را بررسی می‌کند.

محور اصلی کتاب

این اثر حاصل پژوهشی میدانی با بیش از ۲۰۰ خانواده است که به دنبال پاسخ به پرسش‌هایی کلیدی مانند:

آیا رسانه‌های دیجیتال فرصت‌های جدیدی برای یادگیری کودکان فراهم می‌کنند؟
آیا خانواده‌های کم‌درآمد، به‌ویژه گروه‌های آسیانیایی-لاتین در ایالات متحده، می‌توانند از امکانات این رسانه‌ها بهره‌مند شوند؟
کتاب به‌طور خاص بر تغییرات پیچیده‌ای که رسانه‌های دیجیتال در تعاملات میان اعضای خانواده، دوستان، معلمان و کودک ایجاد کرده‌اند، تمرکز دارد.

نکات برجسته کتاب

مؤلفان با ارائه نتایج و تحلیل‌های حاصل از پژوهش میدانی، نشان می‌دهند که چگونه خانواده‌ها روش‌های نوینی برای تعامل با رسانه‌ها در زندگی روزمره خود پیدا کرده‌اند. همچنین، این اثر به چالش‌هایی اشاره دارد که فناوری‌های دیجیتال برای خانواده‌های کم‌درآمد ایجاد می‌کنند؛ به‌ویژه زمانی که مدارس برای آموزش از ابزارهایی مانند لپ‌تاپ استفاده می‌کنند و این شکاف میان خانه و مدرسه را عمیق‌تر می‌کند.

پیشنهادات کاربردی

نویسندگان کتاب تنها به ارائه مشکلات بسنده نکرده‌اند، بلکه پیشنهادهایی عملی ارائه داده‌اند که به خانواده‌ها کمک می‌کند تا از فرصت‌های یادگیری رسانه‌های دیجیتال به‌طور مؤثر بهره‌مند شوند. این پیشنهادها براساس تجربه‌های واقعی خانواده‌ها و نتیجه‌گیری از پژوهش‌های انجام‌شده ارائه شده‌اند. این کتاب با رویکردی جامع، به تحلیل موقعیت خانواده‌ها در عصری می‌پردازد که جنبش‌های جهانی، تغییرات فرهنگی و چالش‌های اقتصادی و اجتماعی بر زندگی آنها سایه انداخته است. این اثر، مطالعه‌ای ضروری برای والدین، پژوهشگران و علاقه‌مندان به دنیای دیجیتال است که به دنبال راه‌های بهتر برای همزیستی با فناوری هستند.

از کجانه‌هی کنیم؟

کتاب «کودکان و خانواده‌ها در عصر دیجیتال» از طریق پلتفرم معتبر کتاب مانند گیسوم، ایران‌کتاب و دیجی‌کالا قابل تهیه است. اگر دغدغه تأثیر رسانه‌های دیجیتال بر کودکان و خانواده‌ها را دارید، این کتاب انتخابی ارزشمند برای شما خواهد بود.

جعبه ابزار

از اخبار ورزشی مطلع شوید

علاقه‌مندان به ورزش در شبکه‌های اجتماعی به دنبال اخبار تیم‌های مورد علاقه خود هستند. اپلیکیشن «پاتوپ» برنامه‌ای است که تمام اخبار ورزشی و نتیجه مسابقات به صورت زنده و آفلاین را به صورت یکپارچه به کاربران نمایش می‌دهد. در ابتدا برای استفاده از این اپلیکیشن، از شما پرسیده می‌شود از چه منابع خبری دوست دارید اخبار ورزشی را بخوانید. این منابع شامل خبرگزاری ایسا، ایرنا، خبرآنلاین، ورزش سه و... است. شما می‌توانید از نتایج زنده تمام ورزش‌ها مانند والیبال، بسکتبال و فوتبال مطلع شوید. در بخشی از این برنامه، رقابت‌ها را به صورت جداگانه مشاهده می‌کنید که شامل رقابت‌های در حال برگزاری، لیگ‌های معتبر خارجی، لیگ‌های داخلی، رقابت‌های به پایان رسیده و مقدماتی جام جهانی است. در این اپلیکیشن همچنین شما قادر خواهید بود مطبوعات داخلی و خارجی ورزشی را هم مطالعه کنید. «پاتوپ» از میان ویدئوهای رسانه‌های مختلف، برترین‌ها را انتخاب و در اپلیکیشن منتشر می‌کند. اطلاع از آخرین نقل‌وانتقالات، اخبار ژورنالرها و جدول پخش مسابقات ورزشی ازجمله دیگر خدمات این سرویس است. شما می‌توانید اپلیکیشن «پاتوپ» را از کافه‌بازار، گوگل‌استور، مایکت و سیپچه دریافت کنید.